

[Madsen-Mygdal.]

ikke bede om den højtærede Statsministers Tilladelse til at fortsætte med at dyrke Sukkerroer. Jeg agter at dyrke det samme Antal Tønder Land, hverken een mere eller mindre. Det kan vel ikke være Mening, at de, der er imod denne Almisse, som den med Rette er blevet kaldt, skal holde op.

Saa siger den højtærede Statsminister, at jeg kan blive fri. Det er egentlig en ganske ejendommelig Betragtning, der dér kommer frem. Skal det være saaledes, at naar man begynder at lovgive paa det økonomiske Livs Omraade, at Folk skal spørges om deres Anskuelse, og de, der ikke har den rigtige Anskuelse, kan blive fri, og de, der har den, kan faa noget?

Jeg tror nu ikke, Handelsministeren vil gennemføre denne Ordning, at Sukkerfabrikkerne skal give til den ene og ikke til den anden. Det er allerede meget, at man indfører den Ulighed i vort Erhvervsliv, at de, der dyrker Sukkerroer, skal have den Million, som for Resten ingenting betyder, det er en ren Drikkeskilling, medens de, der dyrker noget andet paa deres Jord, ikke skal have noget. Det er allerede Ulighed. Hvis man virkelig vil ind paa at lovgive paa den Maade, at den ene skal have og den anden ikke, forekommer det mig, at man er inde paa et højst ejendommeligt System.

Hvis ærede Medlemmer undrer sig over, at jeg ikke som Sukkerroedyrker har stemt for Forslaget, skal jeg dertil sige, at vi er ikke herinde for at varetage vore personlige Interesser. Jeg har stemt derimod, og jeg har gjort, hvad jeg kunde for at forhindre Vedtagelsen af denne Bestemmelse. Dersom Sukkerroedyrkerne Landet over skal stilles forskelligt efter deres Anskuelse, beder jeg den højtærede Regering og de tre Partier, at de virkelig sørger for at faa det klaret og bekendtgjort, at der kommer den Anmærkning til Anmærkningen, at den kun gælder for Folk, der ikke er Venstremænd.

Den højtærede Minister talte om Vejloven og mente, at det var ganske naturligt, at Socialdemokratiet havde udsendt Loven. Og det er ikke blot Loven — jeg har nemlig nu faaet et Eksempplar, og nu ved jeg Besked, før var det en Forespørgsel —, der er blevet optrykt, men ogsaa den højtærede Minister for offentlige Arbejders Taler baade ved Forelæggelsen og ved første Behandling. Andre Ordførertaler er naturligvis ikke taget med — det kan man heller ikke forlange, Socialdemokraterne skulde betale. Men det er altsaa gjort i en bestemt Hensigt, man

skal vide, hvad Socialdemokratiet tilsigter, og det er sendt rundt til alle socialdemokratiske Kommunalbestyrelser. Der er altsaa en Hensigt med det. Det er blot beklageligt, at de ikke har faaet ret meget ud af det; det viser sig jo, at selv med denne Anstrengelse har socialdemokratiske Kommunalbestyrelser og andre Kommunalbestyrelser set mere sundt og nøgternt paa Forholdet.

Naar saa den højtærede Statsminister insinuerede, at Venstre havde udsendt en Parole til deres Folk om at gaa mod det, saa var det, jeg tillod mig at sige: Det ved jeg ikke noget om, og da jeg ogsaa har noget at gøre med, hvad Venstre foretager, spurgte jeg, om jeg ikke kunde faa at vide, hvordan det hang sammen. Det viser sig saa, at det er en enkelt Sogneraadsforening, der har skrevet til Kommunerne, og den har ogsaa skrevet til andre Sogneraadsforeninger.

Ja, men det er virkelig ikke Venstre. Hvad en Sogneraadsforening gør, har Venstre ikke noget at gøre med, og den højtærede Statsminister maa vist omtale Sogneraadsforeningerne paa en lidt anden Maade. I og for sig tror jeg ikke, der er noget at sige til, at en Sogneraadsforening udtaler sig om et Spørgsmaal, naar den bliver spurgt derom. Men ærede Medlemmer vil kunne forstaa, at jeg har ikke kendt noget til det, da Venstre ikke har haft noget med det at gøre, det er aldeles ikke en Udsendelse, der har fundet Sted fra Venstres Side.

Den højtærede Statsminister talte om de døde og om min Udtalelse om, at man gjorde bedst i at lade de døde hvile i Fred. Dertil bemærkede den højtærede Statsminister, at da min Fader har skrevet en Bog, kunde man citere den Bog. Ja meget vel, det er der ikke noget i Vejen for. Men man vil ikke i den Bog, saaledes som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen prøvede paa i Middags, finde noget som helst, som støtter den Afrustningspolitik, som de nuværende Regeringspartier søger at føre. Og jeg stempler — og jeg tør, som sagt, sætte mit Kendskab til min Faders Opfattelse af hele dette Spørgsmaal op mod baade det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og de øvrige Medlemmer af Regeringspartiet —, jeg stempler det som et utilbørligt Misbrug af en Mand, der ikke selv er i Stand til at svare, hvad han vilde have sagt i denne Situation.

I denne Forbindelse vil jeg gerne gøre en Bemærkning i Anledning af, at den højtærede Statsminister, da han var inde paa Jordlovene, slog om sig med en hel Del Navne paa afdøde Mænd og nævnte, som det altid sker, Vilhelm Lassen. Det hører